

**VIAȚA, ACATISTUL
ȘI PARACLISUL
SFÂNTULUI CUVIOS
DIMITRIE CEL NOU,
OCROTITORUL BUCUREȘTILOR**

(27 octombrie)

LUCRARE PUBLICATĂ
CU BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE

DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MIȘIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2013

Redactor coordonator: Arhim. Chiril Lovin
Tehnoredactor: Florin Leonte

Toate drepturile rezervate
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-325-8

ÎN SFINȚI CINSTIM HARUL LUI DUMNEZEU LUCRĂTOR ÎN OAMENI

Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou din Basarabi (sau Basarabov, un sat din sudul Dunării, aproape de orașul Ruse din Bulgaria de azi) era vlah (român) de neam și a trăit în veacul al XIII-lea, în timpul Imperiului de la Târnovo (1185-1396), întemeiat de români și de bulgari, sub conducerea fraților Petru și Asan, români de neam (vezi Pr. prof. Mircea Păcurariu, „Sfinți daco-romani și români”, Iași, 2007, pp. 252-256). El a fost mai întâi păstor; păștea oile sau vitele sătenilor pe câmp și se ruga, împărțind celor săraci o parte din ceea ce primea de la sătenii ale căror vite le păștea. Era atât de sensibil și atât de milostiv în

sufletul său, încât se spune că ani de-a rândul s-a pocăit și a plâns pentru că din greșeală a călcat cu piciorul pe un pui de pasăre și l-a strivit.

Vedem câtă finețe, câtă delicatese, cum spunea Părintele Stăniloae, există în Sfinți, în oameni care, prin post și rugăciune, s-au eliberat de violență, de porniri pătimase, de apucături egoiste și s-au împărtășit de iubirea milostivă a lui Dumnezeu, Cel milostiv, Care iubește pe toți oamenii și întreaga lume făcută de El. Mai târziu, păstorul evlavios și milos a devenit monah într-o mănăstire și apoi a viețuit într-o peșteră, lângă râul Lom, în post și rugăciune. Mai știm despre el că atunci când și-a simțit sfârșitul aproape, s-a așezat între două lespezi de piatră, care simbolizau sicriul, iar apoi și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, în singurătate, neavând pe

nimeni la moartea sa, decât o mulțime nevăzută de îngerii. Mai târziu, trupul său neputrezit a fost descoperit în chip minunat și a început să fie cinstit în satul Basarabov și în tot ținutul acela. Tradiția spune că unul dintre domnitorii Basarabi ai Țării Românești a construit o biserică în satul Basarabov, întru cinstirea Sfântului Cuvios Dimitrie. Troparul Cuvioșilor sau al Cuvioaselor este unul dintre cele mai cunoscute tropare din Ortodoxie, privind chemarea omului la sfințenie, la asemănarea cu Dumnezeu: „**Întru tine, Părinte, s-a mântuit cel după chip [după chipul lui Dumnezeu], că, luând crucea, ai urmat lui Hristos și, lucrând, ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta, și cu îngerii împreună**

se bucură, Cuvioase Părinte, duhul tău”.

Înțelegem că asemănarea cu Dumnezeu este dorința cea mai proprie omului, și anume aceea de a trăi veșnic. De ce? Pentru că omul, fiind creat după chipul lui Dumnezeu, Cel veșnic viu și veșnic iubitor, dorește viață veșnică și iubire veșnică. Deci, Sfinții Cuvioși, purtători de Dumnezeu, prin smerenie neîncetată, sunt cei care au ales esențialul din vocația omului pe pământ și anume unirea cu Dumnezeu prin rugăciune, prin pocăință și prin fapte bune, pentru a trăi veșnic în pacea, lumina și fericirea Preasfintei Treimi.

De ce sunt atât de iubiți Sfinții și de ce vin atât de mulți pelerini să cinstească moaștele Sfinților, mai ales ale Sfinților Martiri și ale Sfinților Cuvioși? Pentru că în moaș-

*tele Sfinților, ca și în sufletul lor, se simte prezența harului dumnezeiesc. Noi nu cinștim natura umană în sfinți, ci pe Dumnezeu prezent prin harul și lucrarea Sa în natura umană. De aceea, Psalmistul spune: „Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi” (Psalm 67, 36). Minunat este Dumnezeu Cel prezent și lucrător întru Sfinții Săi! Astfel, prin cinștirea sfintelor moaște, noi cinștim prezența harului sfânt și sfințitor pe care l-au dobândit Sfinții. Mai întâi, a fost harul prezent în suflet, iar din suflet s-a răspândit în tot trupul. Așadar, **cinștirea Sfinților este mai întâi de toate cinștirea lucrării lui Dumnezeu în ei.** Ca atare, noi nu opunem pe Hristos Sfinților sau pe Sfinți lui Hristos, ci Hristos este minunat întru Sfinții Săi, întrucât sfințenia Lui, a Celui numit în Sfânta Liturghie:*

„Unul Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos” s-a împărtășit și celor care au crezut în El și L-au iubit din tot sufletul lor, din tot cugetul lor, cu toată puterea lor și au împlinit voia Lui în viața lor.

Să ne rugăm Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, ocrotitorul Bucureștilor, să ne ajute, să ne lumineze, să ne păzească și să ne călăuzească cu pilda vieții sale și, mai ales, cu puterea rugăciunilor sale, pe calea mântuirii. Acest Sfânt Cuvios a săvârșit și săvârșește multe minuni, potrivit credinței fiecăruia, ca să simțim că Dumnezeu ne iubește prin Sfinții Lui și ne cheamă ca în fiecare loc și în fiecare timp să sfințim locul și timpul în care ne aflăm, să sfințim viața noastră, spre slava lui Dumnezeu și spre a noastră mântuire.

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

VIAȚA SFÂNTULUI CUVIOS DIMITRIE CEL NOU, OCROTITORUL BUCUREȘTILOR

(27 octombrie)

Sfântul Cuvios Părinte Dimitrie cel Nou a trăit pe vremea bincredincioșilor împărați româno-bulgari (secolele XII-XIV), într-un sat mic numit Basarabov sau Basarabi, așezat pe apa Lomului. S-a născut din părinți săraci, dar buni creștini dreptmăritori.

Încă din copilărie, Sfântul nu s-a deprins la învățături înalte, nici la meșteșuguri strălucite,

SPÂNȚUL PĂZIND
ȚURMA DE OI

nici la măiestrite neguțatorii, ori la desfătările copilărești și la alte plăceri cu care se îndeletnicesc tinerii cei iubitori de lume și de cele ale lumii, ci s-a îndeletnicit cu meșteșugul meșteșugurilor: lucrarea faptelor bune, a smereniei și a rugăciunii, ca și Avraam, Isaac și Iacob; deoarece prin astfel de virtuți cu înlesnire se învrednicește omul a vorbi cu Dumnezeu și degrabă se împrietește cu El, făcându-se bineplăcut Lui.

Dintru început, fericitul se îndeletnicea, cu luare aminte și osârdie, cu pășunatul vitelor satului său, precum odinioară Iacob păștea turmele lui Laban. După ce cu sârguință și cu nevoiță s-a ostenit destulă vreme în această smerită ascultare,

CĂLUGĂRIA SFÂNTULUI DIMITRIE

pe toate cele ale lumii ca pe un nimic socotindu-le, s-a retras într-o peșteră pe apa Lomului în sus, unde era o mănăstire. Aici a primit schima monahală, fugind de rudenii, prieteni și cunoscuți.

Apoi, prin viața cea cu totul îmbunătățită, izbăvindu-se de orice ispită, a început, ca un viteaz ostaș al lui Hristos, să alerge spre luptele cele mai anevoioase și duhovnicești: post aspru, priveghere și rugăciune de toată noaptea, sporind acestea cu smerita cugetare întru frica lui Dumnezeu, lucrări care i-au adus măsura întregii înțelepciuni, din care se naște curăția vieții și podoaba faptelor monahicești. Că, de n-ar fi fost întru acest chip, nu s-ar fi învrednicit să fie și după moarte

SPĂNTUL ADORMIND ÎN PEȘTERĂ

nesticăcios și, de nu și-ar fi agonisit prin lucrarea faptelor bune harul Sfântului Duh, în puterea căruia trupul său și până acum se păstrează întreg și înmiresmat, n-ar fi săvârșit atâtea minuni, despre care vom vorbi mai jos.

După ce s-a făcut desăvârșit întru toate faptele bune, ajungând a fi „bărbat desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos” (Efeseni 4, 13), și, pe când a mai viețuit în trup i se părea o adevărată pagubă, iar a zbura spre veșnicile locașuri – o neprețuită dobândă, Dumnezeu, pe Care-L iubea și pe Care-L dorise, a hotărât să-l mute din „cele de aici”. Și iată că, din tainica descoperire dumnezeiască, mai dinainte cunoscându-și

DESCOPERIREA SFINTELOR MOAȘTE
ÎN RÂUL BOMULVI

sfârșitul și, culcându-se între două pietre mari ce se aflau acolo, aproape de peșteră, tocmai pe țărmul Lomului, și-a dat strălucitul său suflet în mâna lui Dumnezeu, iar mult truditul lui trup multă vreme a rămas nevătămat între acele două pietre.

Odată, s-a revărsat apa Lomului, încât prăbușea copacii de pe țărmuri, surpa podurile și aducea cu ea bolovani mari. Atunci s-au surpat lespezile care acopereau trupul sfințit al Cuviosului Dimitrie cel Nou și moaștele au căzut în apă, rămânând vreme îndelungată acolo, ca o neprețuită comoară duhovnicească.

Apoi s-a arătat Cuviosul, în vis, unei copile, care era chinuită de duh necurat, arătându-i

ADUCEREA
SFÂNTULUI

MOAȘTEI
ÎN BISERICĂ

locul și zicându-i: „Eu te voi vindeca, dacă părinții tăi mă vor scoate din apă“! Dimineața, copila a spus părinților visul pe care l-a avut. Atunci, adunându-se preoți și oameni mulți, s-au dus toți la locul descoperit copilei în vis, unde adeseori se ivea o lumină, care se socotea de cei de rând a fi semn că acolo era o comoară. Căutând cu de-amănuntul, au aflat sfintele lui moaște în prundiș, după cum se arătase copilei, le-au scos întregi, strălucind ca aurul, și le-au dus în satul Basarabov.

Vestea despre aflarea cinstitelor moaște a străbătut toate împrejurimile și a ajuns și la urechile domnitorului Țării Românești. Acesta îndată a trimis preoți și boieri, ca să aducă în

țara noastră moaștele Sfântului Cuvios Dimitrie. Mergând trimișii domnești în satul Basarabov, au luat moaștele Cuviosului și au pornit către Țara Românească. Însă, ajungând cu acestea până la o localitate ce se numea Ruse, aproape de o fântână, au lăsat sfintele moaște, de vreme ce – prin dumnezeiască minune – n-au putut să le ducă mai departe. Iar preoții și boierii, văzând aceasta și nedumirindu-se ce vor face, s-au sfătuit să înjuge două junici tinere la carul în care se aflau moaștele Sfântului și să le lase să meargă încotro vor vrea, socotind – cu dreptate – că aceasta va fi voia Cuviosului. Și – o, minune! – junicile s-au întors îndată cu moaștele Sfântului înapoi la Basarabov, oprin-

du-se în mijlocul satului. Drept aceea, preoții și boierii s-au întors fără nicio ispravă și au spus domnitorului toate cele ce au văzut. Atunci domnitorul Țării Românești a trimis din nou boieri cu bani și au făcut o biserică în numele Cuviosului Dimitrie, acolo unde s-a oprit Sfântul.

Multe minuni a săvârșit celor care au năzuit cu credință către el. Despre acestea vom istorisi câteva dintre cele ce s-au însemnat de martori ai acestora demni de crezare.

Astfel, două femei surori, anume Aspra și Ecaterina din Cernavodă, au făcut o biserică preafrumoasă, punându-i hramul Adormirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, și s-au sfătuit

VINDECAREA CELOR DOUĂ SURORI
ASPRĂ ȘI ECATERINA

între ele cum ar putea să ia vreo pãrticicã din moaștele Sfântului Dimitrie, ca să o aducã în biserica lor; întrucât a le lua cu totul socoteau cã nu va vrea Sfântul, precum a și fost. Deci, venind cu smerenie și cu evlavie și închinându-se Sfântului, au luat în tainã o micã pãrticicã din moaștele lui și, vrând să se ducã cu cãruțele lor, cãii nicidecum n-au putut a se mișca din locul acela, deși vizitii îi bãteau mereu. Atunci, coborând din cãruțe, cu lacrimi au alergat și au cãzut la moaștele Sfântului și, punând pãrticica la locul ei, s-au rugat să le ierte greșeala; și așa, izbãvindu-se de nevãzuta oprire, s-au dus cu pace în satul lor.

Altã datã, a venit Pãrintele Mitropolit al Tãrnovei, anume

ІНДРЕПТАРЕА
МОНАХУЪУІ ВАВРЕНТІЕ

Nichifor, cu soborul lui, ca să se închine cinstitelor moaște ale Sfântului Dimitrie. Și, închinându-se mai întâi Mitropolitul și sărutând sfintele moaște, s-a depărtat puțin și a șezut pe un scaun; după aceea, mergând pe rând toți ceilalți din sobor și sărutând sfintele moaște, un oarecare monah, anume Lavrentie, în vremea sărutării, încercând să rupă cu gura o mică părticică din moaștele Sfântului, a rămas cu gura deschisă; și toți, privind spre el și văzându-l cu gura deschisă, nu pricepeau ce a pățimit, iar Mitropolitul i-a poruncit să se dea la o parte, ca să se închine și ceilalți. Dar el, fiind mut și fără glas, de-abia s-a depărtat puțin de la racla Sfântului. După ce au ieșit toți, a căzut cu

lacrimi la moaștele Sfântului, cerându-și iertare, și astfel i s-a dezlegat limba și a grăit ca mai înainte. A mers apoi cu Mitropolitul la cel care-i găzduia și i-a spus toate cele ce a pățimit. Iar el a zis: „O! Păcătosule, cum n-ai socotit, că de-ar fi fost să se împartă sfintele moaște la toți care vin să se închine lor, până acum n-ar mai fi rămas nimic. Deci, de acum pocăiește-te, că ai greșit lui Dumnezeu și Sfântului”.

Un iubitor de Dumnezeu, Episcop al Preslavului, anume Ioanichie, căzând într-o boală foarte grea, era purtat de patru inși și, neputând a se vindeca, l-au dus în biserica Sfântului Dimitrie. Acolo l-au pus jos cu așternutul lui și, slujindu-se Sfânta Liturghie, după trei cea-

suri s-a ridicat sănătos și umbla pe picioarele sale, lăudând pe Sfântul și mulțumindu-i.

Între anii 1769 și 1774, fiind război între împărăția Rusiei și Poarta Otomană și cuprinzând rușii, cu armatele, țările românești, generalul Petru Saltîkov a trecut Dunărea și, pornind război asupra Rusciucului, a ocupat și câteva sate de peste Dunăre, între care și satul Basarabov, unde se aflau moaștele Sfântului, pe care, luându-le, voia să le trimită în Rusia. Un creștin dreptcredincios, anume Hagi Dimitrie, aflându-se într-acea vreme lângă general, a căzut înaintea lui cu rugămintea, ca să nu înstrăineze sfintele moaște, ci să le dăruiască Țării Românești, pentru pagubele și

SFÂNTUL IZBĂVEȘTE DE CUMĂ
CETATEA BUCUREȘTIOR

suferințele pe care le-au pățimit locuitorii ei din pricina războiului și s-o mângâie cu acest dar. Înduplecându-se, generalul a dăruit sfintele moaște Țării Românești.

În anul 1774, pe timpul Mitropolitului Grigorie al II-lea al Țării Românești (1760-1787), primindu-le tot poporul cu mare cinste și evlavie, le-a așezat în biserica cea mare a Sfintei Mitropolii a Munteniei. Și îndată a simțit poporul ocrotirea și sprijinul Sfântului, întrucât nu numai că a încetat războiul dintre ruși și turci, ci a conținut și boala ciumei cea înfricoșătoare. Și mult ajutor și mare folos câștigă toți cei care cu credință se închină la moaștele Sfântului! De atunci și

până astăzi au rămas în biserica aceasta, chiar dacă, în vremurile de prigoană ateistă, necredincioșii au dorit să le scoată afară și să dărâme din temelii biserica și reședința patriarhală. Dar Sfântul Dimitrie nu a îngăduit aceasta, ci a făcut să cadă tirania și a păzit neatinsă catedrala care-i adăpostește cinstitele moaște.

Pentru rugăciunile Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

**ACATISTUL
SFÂNTULUI CUVIOS
DIMITRIE CEL NOU,
OCROTITORUL BUCUREȘTILOR**

(27 octombrie)

Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus,

diaconul, monahul sau mireanul,
va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților
Părinților noștri, Doamne Iisuse
Hristoase, Dumnezeuul nostru,
miluiește-ne pe noi. Amin.

**Apoi se rostesc rugăciunile
începătoare:**

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru,
slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâieto-
rule, Duhul adevărului, Care
pretutindeni ești și toate le
plinești, Vistierul bunătăților și
Dătătorule de viață, vino și Te
sălășluiește întru noi și ne cură-
țește pe noi de toată întinăciunea
și mântuiește, Bunule, sufletele
noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte
tare, Sfinte fără de moarte,
miluiește-ne pe noi (**de trei ori**).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluiește (de trei ori),
Slavă..., Și acum...

Tatăl nostru Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în

ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Dacă este preot de față, zice:

Că a Ta este Împărăția, și puterea, și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu va fi preot de față, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilință:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de niciun răspuns, această rugăciune aducem Ție,

ca unui Stăpân, noi, păcătoșii
robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne, miluiește-ne pe noi,
că întru Tine am nădăjduit; nu
Te mânia pe noi foarte, nici nu
pomeni fărădelegile noastre, ci
caută și acum, ca un Milostiv, și
ne izbăvește pe noi de vrăjmașii
noștri, că Tu ești Dumnezeuul
nostru și noi suntem poporul
Tău, toți – lucrul mâinilor Tale,
și numele Tău chemăm.

Și acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o
nouă, binecuvântată Născătoare
de Dumnezeu, ca să nu pierim
noi, cei ce nădăjduim întru tine,
ci să ne izbăvim prin tine din

nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

SIMBOLUL CREDINȚEI

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi, după Scripturi;

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin proroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie.
Amin.

Doamne, miluiește (de 12 ori)
Slavă..., Și acum...

Veniți să ne închinăm Împăra-
tului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să
cădem la Hristos, Împăratul
nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să
cădem la Însuși Hristos, Împă-
ratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru ade-
vărul Tău; auzi-mă, întru drep-
tatea Ta. Să nu intri la judecată cu
robul Tău, că nimeni din cei vii
nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul
prigonește sufletul meu și viața
mea o calcă în picioare; făcutu-m-a
să locuiesc în întuneric ca morții

cei din veac. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum...

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori).

Și îndată se cântă,
pe glasul al 8-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de trei ori)

Troparul Cuviosului,
glasul al 8-lea:

Întru tine, Părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că,

luând Crucea, ai urmat lui Hristos și, lucrând, ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Părinte Dimitrie, duhul tău (de două ori).

Slavă..., Și acum...,
al Născătoarei-Învierii,
același glas:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat și Învierea o ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei pe care i-ai zidit cu mâna Ta; arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, cea ce Te-a născut

pe Tine, care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Apoi: Doamne, miluiește (de trei ori). Slavă..., Și acum...

Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit, și în

păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la

Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile-de-tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile-de-tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Condacele și icoasele

Condacul 1

Apărătorule al nostru de necazuri, pentru lucrarea de multe și mari minuni, mulțumiri aducem ție noi, fiii tăi; și, ca cel ce ești minunat și milostiv, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, făcătorule de minuni, Sfinte Părinte Dimitrie!

Icosul 1

Îngerii cei din ceruri s-au mirat de tine, Părinte Dimitrie, îngerul cel pământesc, văzându-te cum, în trup fiind, ai biruit pe

demonul cel fără de trup, și, de
minunile tale spăimântându-se, au
stat cântându-ți unele ca acestea:

Bucură-te, cel ce ești om ceresc;

Bucură-te, cel ce ai fost înger
pământesc;

Bucură-te, cel ce nu te-ai amă-
git de lăcomia strămoșească;

Bucură-te, cel ce ai viețuit mai
presus de firea omenească;

Bucură-te, cel ce prin smere-
nie cele înalte ai dobândit;

Bucură-te, cel ce pe vrăjmaș
lesne l-ai biruit;

Bucură-te, cel ce, ca Abel, jertfe
prin rugăciuni ai înălțat;

Bucură-te, cel ce trupul tău
rob duhului l-ai arătat;

Bucură-te, cel ce te-ai făcut
corabie duhovnicească;

Bucură-te, ce ce te-ai suit la
înălțimea cerească;

Bucură-te, săditor al viei de
taină în ogorul sufletesc;

Bucură-te, mijlocitor al iertă-
rii pentru cei ce se pocăiesc;

Bucură-te, făcătorule de mi-
nuni, Sfinte Părinte Dimitrie!

Condacul 2

Fiind înălțat Sfântul Dimitrie
în văzduhurile cerești, privește
către cei ce se roagă lui și, cu
bunătate părintească, dăruiește
milostivă izbăvire tuturor celor
ce cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 2

Înțelegerea cea neînțeleasă
căutând păgânii să o înțeleagă,
nu se pot dumiri de cinstitele tale
moaște, cum adică o materie nu
se supune firii și trupul nu se dă
putreziciunii; iar noi cu credință
cântăm ție acestea:

Bucură-te, vas de Duhul Sfânt
primitor;

Bucură-te, locaș dumnezeiesc
de minuni izvorâtor;

Bucură-te, cel ce la fel cu cei
fără de trup ai viețuit;

Bucură-te, cel ce duhul tău
cătore cele cerești l-ai povățuit;

Bucură-te, cel întru care stri-
căciunea ai făcut-o nestrucăcioasă;

Bucură-te, cel întru care moar-
tea a ajuns neputincioasă;

Bucură-te, cel ce, ca Avraam,
ți-ai lăsat patria și părinții;

Bucură-te, cel ce te-ai să-
lășluit în pământul făgăduinței;

Bucură-te, stejar cu umbră
dumnezeiască;

Bucură-te, cel ce te-ai făcut
tuturor masă duhovnicească;

Bucură-te, cel ce ți-ai jertfit voia
ca un alt Isaac, prin ascultare;

Bucură-te, cel ce ți-ai înălțat
cugetul minții către bunătățile
viitoare;

Bucură-te, făcătorule de mi-
nuni, Sfinte Părinte Dimitrie!

Condacul 3

Putare cerească umbrind
cinstitele tale moaște, Părinte, ca
dintr-un soare răspândesc ra-
zele minunilor, tuturor celor ce
se ating de ele și, pe toți de orice
boală tămăduind, cântăm lui
Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 3

Având noi racla cinstitelor
tale moaște, Cuvioase Părinte,
ca la un izvor de daruri toți cu
credință alergăm, pentru care
izbăvește-ne, Sfinte, de vrăjmașii
mântuirii noastre, ca neîncetat
să strigăm ție:

Bucură-te, cel ce te-ai arătat
stăpânitor patimilor pierzătoare;

Bucură-te, cel ce pe domnul
întunericului l-ai biruit prin răb-
dare;

Bucură-te, cel ce ne-ai izbăvit
din robie precum Avraam pe Lot;

Bucură-te, cel ce pe fiii Agarei
i-ai izgonit de tot;

Bucură-te, cel ce neamul
celor smeriți, ca pe alt Isaac, îl
faci moștenitor;

Bucură-te, cel ce pe Ismael
cel trufaș l-ai alungat ca pe un
împotrivitor;

Bucură-te, cel ce, ca Lot, în
munții faptelor bune te-ai suit;

Bucură-te, cel ce multora
cetate de scăpare te-ai dovedit;

Bucură-te, cel ce nu te-ai lăsat
prins în Gomora patimilor;

Bucură-te, cel prin care ne
izbăvim de văpaia ispitelor;

Bucură-te, cel ce fără întoar-
cere ai lepădat cele de jos;

Bucură-te, cel ce prin bună
veghe ai slujit lui Hristos;

Bucură-te, făcătorule de mi-
nuni, Sfinte Părinte Dimitrie!

Condacul 4

Vifor de multe ispite și fur-
tuni de multe nevoi învăluindu-ne
pe noi, Sfinte, cu credință aler-
găm la tine, ca, prin rugăciunile
tale cele bineprimite, să le pre-
schimbi pe toate în bună liniște
și, astfel, prin tine să cântăm lui
Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4

Auzit-am, Sfinte Părinte, de
viața ta cea dumnezeiască; vă-

zut-am și minunile tale și,
îndulcindu-ne de binefacerile
pe care ni le arăți în toată vre-
mea, credem îndrăznirii tale
către Dumnezeu, pentru care
grăim ție unele ca acestea:

Bucură-te, al bolnavilor doc-
tor iscusit;

Bucură-te, cel ce pe cei îndră-
ciți i-ai izbăvit;

Bucură-te, întărire a bătrânilor;

Bucură-te, învățător al tine-
rilor;

Bucură-te, îmbrăcăminte a
celor goi;

Bucură-te, mângâiere a celor
din nevoi;

Bucură-te, grabnic ascultător
al celor ce te cheamă;

Bucură-te, izbăvitor al celor
cuprinși de teamă;

Bucură-te, temei întăritor al
credinței noastre adevărate;

Bucură-te, nou învățător al
vieții celei curate;

Bucură-te, cel ce ai slujit lui
Dumnezeu cu bunăvoire;

Bucură-te, cel ce te-ai asemă-
nat Lui, prin îndumnezeire;

Bucură-te, făcătorule de mi-
nuni, Sfinte Părinte Dimitrie!

Condacul 5

Cale de Dumnezeu umblată
arătându-ne nouă cu ostenele
vieții tale, Sfinte, pe toți ne în-
veți ca, prin curăție și duhovni-
cească smerenie, slujind lui Dum-
nezeu, să cântăm Lui: Aliluia!

Icosul 5

Văzând, Sfinte Dimitrie, lo-
cuiorii Basarabovului lumină în

apa Lomului, au socotit că este o comoară; dar, după ce au scos sfintele tale moaște, văzând că reverși minuni și izvorăști tămăduiri tuturor, spăimântându-se de mirare, toți grăiau către tine unele ca acestea:

Bucură-te, comoara Basarabovului;

Bucură-te, cel ce ai sfințit apa Lomului;

Bucură-te, cel ce jugul Domnului pe umeri l-ai luat;

Bucură-te, cel ce pe acesta ușor tuturor l-ai arătat;

Bucură-te, odraslă frumoasă a peșterii cele sfinte;

Bucură-te, îndrumător al celor cu bună minte;

Bucură-te, cel ce ai izbăvit pe fecioara cea îndrăcită;

Bucură-te, veselia părinților
ei cea nepovestită;

Bucură-te, întărirea surorilor
celor cu credință fierbinte;

Bucură-te, cel prin care s-au
învățat a cinsti cele sfinte;

Bucură-te, îndreptătorul lui
Lavrentie cel fără socoteală;

Bucură-te, cel ce pe toți îi
înveți să vină la tine cu sfială;

Bucură-te, făcătorule de mi-
nuni, Sfinte Părinte Dimitrie!

Condacul 6

Mărturisitorii de Hristos, fiii
tăi duhovnicești, sunt martorii
minunilor tale, Cuvioase Părinte;
pentru aceasta, daruri de mul-
țumire cu netăcute glasuri lui
Dumnezeu înalță, cântându-I:
Aliluia!

Icosul 6

Strălucind tu în pământul nostru, ai izgonit întunericul păgânătății, că stăpânirea lui, nerăbdând venirea ta, a căzut; iar noi, primind izbăvire, grăim către tine unele ca acestea:

Bucură-te, surpător al păgânătății;

Bucură-te, sprijinitor al creștinătății;

Bucură-te, cel ce, la fel cu Moise, ții al Crucii toiag;

Bucură-te, cel ce neputința vrăjmașului ai dat-o în vileag;

Bucură-te, cel ce pe Faraon cel nevăzut l-ai înecat în marea lacrimilor tale;

Bucură-te, cel ce și pe asupritorul cel văzut l-ai biruit prin mijlocirile tale;

Bucură-te, stâlp de foc al cre-
dinței;

Bucură-te, călăuză spre pă-
mântul făgăduinței;

Bucură-te, nor răcoros, cu
bună umbrire;

Bucură-te, și ne păzește sub
a ta ocrotire;

Bucură-te, cel ce la vreme de
lipsă ne hrănești cu îndestulare;

Bucură-te, cel ce totdeauna
ne dai ajutor cu îmbelșugare;

Bucură-te, făcătorule de mi-
nuni, Sfinte Părinte Dimitrie!

Condacul 7

Voind Dumnezeu a ne mân-
gâia pentru multe nevoi și neca-
zuri, te-a dat nouă ocrotitor; dar
noi te cunoaștem pe tine și pă-
rinte și făcător de minuni; pentru
aceasta, mulțumind pentru înțe-

lepciunea Lui cea negrăită, Îi
cântăm: Aliluia!

Icosul 7

Arătat-a făptură nouă, trimi-
tându-te Făcătorul pe tine la noi,
cei ce suntem făcuți de El; că
focul războiului și al robiei s-a
stins, pe vrăjmași cu rușine i-ai
întors și boala ciumei ca un fum
a pierit; iar noi, cei izbăviți de
acestea, neîncetat strigăm ție:

Bucură-te, râvnitor ca un alt
Ilie;

Bucură-te, cel ce, precum
acela, ai locuit în pustie;

Bucură-te, cel ce ai biruit pe
prorocii înșelăciunii;

Bucură-te, cel prin care s-au
rușinat împletitorii minciunii;

Bucură-te, cel ce ai potolit fla-
căra războiului cea stricătoare;

Bucură-te, cel ce ai făcut să înceteze molima cea vătămătoare;

Bucură-te, cel prin care câștigăm ploi la vreme potrivită;

Bucură-te, cel prin care rugăciunea ne este împlinită;

Bucură-te, cel ce car de foc prin fapte bune ți-ai lucrat;

Bucură-te, cel ce prin ele la cer te-ai înălțat;

Bucură-te, cel ce nu cojocul, ci trupul tău ni l-ai lăsat ca binecuvântare;

Bucură-te, cel prin care primește cele de folos fiecare;

Bucură-te, făcătorule de minuni, Sfinte Părinte Dimitrie!

Condacul 8

Văzând viață străină, să ne înstrăinăm de lume, mutându-ne mintea la cer, că pentru aceasta

plăcutul lui Dumnezeu Dimitrie a viețuit cu înstrăinare, ca să ne învețe și pe noi a urma vieții lui și, atrăgându-ne mintea la înălțime, să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 8

Cu totul fiind întru cele de jos, mintea ta nicidecum nu ai dezlipit-o de la cele de sus, că, uitând de trupul tău și de lume, ai biruit pe Veliar; iar acum, făcându-te părtaș cereștilor bună-tăți, te rogi lui Dumnezeu pentru cei ce grăiesc ție acestea:

Bucură-te, minte cerească și înaintevăzătoare;

Bucură-te, voință de daruri duhovnicești primitoare;

Bucură-te, Samuile preasfințite;

Bucură-te, preablândule Davide;

Bucură-te, cel ce sabie cu două tăişuri te-ai arătat;

Bucură-te, cel ce ai tăiat cu ea pe nevăzutul Goliat;

Bucură-te, cel ce cu toată voința minții ai slujit lui Dumnezeu;

Bucură-te, cel al cărui suflet curat l-ai dat Ziditorului tău;

Bucură-te, grabnic risipitor al bolilor;

Bucură-te, purtător de biruință asupra patimilor;

Bucură-te, cel ce ne arăți calea către Împărăția făgăduită;

Bucură-te, cel prin care câștigăm fericirea cea nesfârșită;

Bucură-te, făcătorule de minuni, Sfinte Părinte Dimitrie!

Condacul 9

Toată adunarea creștinească venind, să cădem înaintea Sfântului Dimitrie: bogații la cel sărac cu duhul, săracii la îmbogățitorul, sănătoșii la păzitorul, bolnavii la doctorul cel fără de plată, dreptii la îndrumătorul, iar păcătoșii la îndreptătorul și toți dimpreună să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 9

Cei meșteri la cuvânt se arată față de tine a fi ca niște muți, că nu se pricep să spună în ce chip cinstitele tale moaște, rămânând nestricate, izvorăsc bună mireasmă și tămăduiri de tot felul; iar noi, privind o taină ca aceasta și minunându-ne, strigăm către tine acestea:

Bucură-te, ocrotitor și povățuitor;

Bucură-te, dascăl și îndrumător;

Bucură-te, cel ce prin fapte ai propovăduit pe Hristos;

Bucură-te, cel ce te-ai făcut chip pocăinței cu folos;

Bucură-te, luminător strălucit al acestei țări;

Bucură-te, mângâietor al poporului cuprins de întristări;

Bucură-te, cel ce, ca pe un cort sfânt, ne-ai lăsat trupul;

Bucură-te, că, întâmpinând moaștele tale, săltăm cu duhul;

Bucură-te, că, apropiindu-ne de ele, le cinstim cu smerenie;

Bucură-te, că, sărutându-le, ne umplem de sfințenie;

Bucură-te, că, rugându-ne ție înaintea lor, de boli ne tămăduim;

Bucură-te, că, închinându-ne
lor, din primejdii ne izbăvim;

Bucură-te, făcătorule de
minuni, Sfinte Părinte Dimitrie!

Condacul 10

Vrând Făcătorul tuturor
făpturilor să ne izbăvească de
înșelăciunea vrăjmașului, te-a
trimis ca pe un apostol la noi, ca
prin tine să ne învățăm a ne
depărta de toate înșelăciunile
lumii și prin viață curată a ne
apropia de Dumnezeu, ca să-I
cântăm: Aliluia!

Icosul 10

Zid ești credincioșilor și turn
neclintit tuturor celor ce caută la
tine sprijin, că Făcătorul cerului
și al pământului te-a făcut pe
tine vas ales, primitor de daruri
duhovnicești; pentru aceasta, ca

la un reazem tare alergăm noi și
cu bună nădejde grăim ție acestea:

Bucură-te, om al lui Dum-
nezeu, viețuitor pe pământ;

Bucură-te, împlinitor al po-
runcilor Noului Legământ;

Bucură-te, întărire a credinței
adevărate;

Bucură-te, icoană însuflețită
a vieții curate;

Bucură-te, stâlp de sprijinire
în primejdii;

Bucură-te, reazem neclintit al
nădejzii;

Bucură-te, cel ce ai dat înșe-
lăciunea la iveală;

Bucură-te, cel ce ne-ai scăpat de
primejdii cu îndrăzneală;

Bucură-te, cel ce, în ceruri
locuind, vezi pe Dumnezeu;

Bucură-te, cel ce acolo te
bucuri întru Duhul mereu;

Bucură-te, cel ce întru cele de
sus împărățești cu Hristos;

Bucură-te, cel ce de acolo pri-
vești spre noi, cei de jos;

Bucură-te, făcătorule de mi-
nuni, Sfinte Părinte Dimitrie!

Condacul 11

Prin tine, Părinte, aducem
lui Dumnezeu din tot sufletul
cântări și mulțumiri, pe care pri-
mindu-le, roagă, dimpreună cu
toată ceata Cuvioșilor, pe blân-
dul Iisus, Dumnezeu-Omul, să
ne dăruiască iertare, dezlegare
de păcate și milă în ziua Jude-
cății, nouă celor ce-I cântăm Lui:
Aliluia!

Icosul 11

Făclie purtătoare de lumină
ești între Sfinții Cuvioși, precum

și împreună-locuitor cu toți Sfinții; pentru aceasta se bucură de tine, Sfinte Dimitrie, și Tatăl ceresc dimpreună cu Fiul și cu Duhul Sfânt, iar noi, cu duhul privind acestea, strigăm către tine:

Bucură-te, podoabă frumoasă a Cuvioșilor;

Bucură-te, nevoiță cu osârdie a sihaștrilor;

Bucură-te, următor al marelui Antonie;

Bucură-te, cel întocmai la obicei cu Onufrie;

Bucură-te, cel asemănător cu Pavel Tebeul la măsura nevoiței;

Bucură-te, alt Pavel cel Simplu, întru răbdarea umilinței;

Bucură-te, cu Ammon, cu Ahila și cu Agatonie;

Bucură-te, cu Antim, cu
Amonata și cu Amonie;

Bucură-te, împreună cu Gri-
gorie Decapolitul;

Bucură-te, împreună cu
Nicodim Sfințitul;

Bucură-te, părinte al nostru
cel de obște folositor;

Bucură-te, izbăvitor al nos-
tru grabnic ajutor;

Bucură-te, făcătorule de mi-
nuni, Sfinte Părinte Dimitrie!

Condacul 12

Hristoase Împărate, primește
pe mijlocitorul nostru și împli-
nitorul poruncilor Tale, care se
roagă Ție să dăruiești Bisericii
unitate, pace adâncă și stingere
dezbinărilor; să nu ne dai
vrăjmașilor noștri, nici cu mânia
Ta să ne pierzi pe noi, că Tu ești

Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, de la care auzi: Aliluia!

Icosul 12

Cântând dimpreună cu îngerii, cu mulțimea Cuvioșilor și cu toți Sfinții înaintea Preasfintei Treimi, pomenește-ne și pe noi, cei ce alergăm la tine, Sfinte, ca, izbăvindu-ne de toate ispitele iar de Împărăția cerească învrednicindu-ne, să grăim ție unele ca acestea:

Bucură-te, mărgăritar ceresc al ascultării;

Bucură-te, diamant luminos al răbdării;

Bucură-te, duhovnicească smirnă cu lină îmbălsămare;

Bucură-te, mir ceresc, ce ne umpli de bună înmiresmare;

Bucură-te, floare neveștejită a Raiului;

Bucură-te, tămâie cu bun
miros a harului;

Bucură-te, vas plin de bună-
tate nemuritoare;

Bucură-te, baie de toată ne-
voia curățitoare;

Bucură-te, ocârmuitor al celor
ce înoată în marea vieții învolbu-
rate;

Bucură-te, îndrumător al celor
ce stăpânesc cu dreptate;

Bucură-te, tămăduitor grab-
nic al trupurilor noastre;

Bucură-te, mijlocitor pentru
mântuirea sufletelor noastre;

Bucură-te, făcătorule de mi-
nuni, Sfinte Părinte Dimitrie!

Condacul 13

O, Cuvioase Părinte, pur-
tătorule de Dumnezeu, Sfinte
Dimitrie, primind acest dar de

rugăciune de la noi acum, izbăvește de toată nevoia și scapă din chinul ce va să fie pe toți cei ce cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Și iarăși Icosul 1 și Condacul 1.

După citirea Acatistului, rostim rugăciunea:

Cuvine-se, cu adevărat, să te ferim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu ade-

vărat Născătoare de Dumnezeu,
te mărim.

Dacă este preot, acesta rostește ectenia întreită, după care face otpustul obișnuit.

În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL
SFÂNTULUI CUVIOS
DIMITRIE CEL NOU,
OCROTTORUL BUCUREȘTILOR**

(27 octombrie)

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... (pag. 31-34), Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., **Psalmul 142**: Doamne, auzi rugăciunea mea..., Dumnezeu este Domnul..., **glasul al 4-lea** (pag. 38-40), apoi troparele acestea, **glasul al 4-lea**, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Ca la un cald ocrotitor al celor din neazuri, să alergăm

acum, cu bună nădejde, la Cuviosul Dimitrie și să zicem toți: Mult nevoitorule, cu osârdie roagă-L pe Stăpânul tuturor ca să dea izbăvire de răutăți, de patimi și de boli celor ce aleargă la tine cu dragoste.

Slavă..., **tot acesta.**

Și acum...,

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că, dacă nu ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu izbăvești pe robii tăi din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50 (pag. 42-44).

Canonul, glasul al 8-lea

Cântarea 1

Stih: Sfinte Cuvioase Părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Dumnezeu, nu pe cele tari, nici pe cele înțelepte și de bun neam ale lumii acesteia, ci pe cele slabe și de neam slab le-ales ca să-I slujească, pentru că puterea Lui într-o neputință se săvârșește.

Unde a prisosit smerenia și nerăutatea, acolo și lucrarea harului dumnezeiesc mult a prisosit; că aflându-ți inima curată, Cuvioase Părinte, Dumnezeu S-a sălășluit într-o tine, săvârșind fapte pe care înțelepciunea veacului acestuia nu poate să le împlinească.

Slavă...

Născutu-te-ai din părinți binecinstitori și săraci, iar prin viața ta cea îmbunătățită, nu numai pe sineți te-ai preamărit, ci și pe părinții tăi Sfinte, pentru că din roade se cunoaște pomul.

Și acum..., a **Născătoarei:**

Fiind noi bolnavi cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtătorii tale de grijă învrednicește-mă, Maica lui Dumnezeu, prin rugăciunile Cuviosului tău, ceea ce ești bună și Născătoarea Celui Bun.

Cântarea a 3-a

Deprinsu-te-ai din copilărie nu cu ademenitoarele graiuri ale omeneștii înțelepciuni, ci, curată avându-ți mintea, te-ai

luminat cu strălucirea luminii Preasfântului Duh, prin care ai cunoscut vrerile lui Dumnezeu.

Pășunatul vitelor, vechea în-deletnicire a patriarhilor, ai urmat-o, Cuvioase Părinte, păscând turmele satului tău, precum odinioară și Iacob pe cele ale lui Laban.

Slavă...

Cu grabnic picior trecând râul cel înfuriat al patimilor trupești și al necazurilor sufletești, te-ai înălțat, Cuvioase, la munții faptelor bune, încărcat de neprețuita bogăție duhovnicească, precum patriarhul Iacob în Galaad.

Și acum..., **a Născătoarei:**

De boli cumplite, de nevoi și de dureri fiind cuprinși, Fecioară, ajută-ne prin mijlocirea Cuvio-

sului tău și Părintele nostru, că pe tine te știm comoară de tămăduiri neîmpuținată și necheltuită, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Apoi se cântă stihirile:

Mântuiește din nevoi și din ne cazuri pe fiii tăi, Sfinte, prin rugăciunile tale, ca unul ce ai îndrăznire către Cel întru tot puternic, Cuvioase.

Caută cu ochi binevoitori spre noi, Fericite Părinte, și vezi ne cazul minții, întru care suntem învăluiți, și te roagă să se vindece durerea sufletelor noastre.

Apoi ectenia cea obișnuită, pomenind preotul pe cei ce fac paraclisul. Ecfonisul: Că milostiv... și pe urmă

Sedealna
glasul al 4-lea, podobie:
Spăimântatu-s-a Iosif...

Cel ce ești osârdnic rugător și al nostru mijlocitor, fântână curgătoare de tămăduiri prin harul Domnului, cu sârguință strigăm către tine, Sfinte Dimitrie: Întâmpină degrab, ca să ne izbăvim din nevoi, ca unul ce ai îndrăznire către Cel Atotputernic.

Cântarea a 4-a

Lepădându-te de rudenii, prieteni și cunoscuți, ți-ai tuns perii capului tău, Cuvioase, și, împreună cu aceștia, ai lepădat toate grijile lumești cele simțite și gândite.

Slobod de toate împătimirile pământului făcându-te, ca un

viteaz luptător ai alergat către luptele cele mai anevoioase și duhovnicești, de unde ai dobândit curăția minții și smerită cugtare întru vrerile dumnezeiești.

Slavă...

Cum vom încerca, cu îngustimea minții noastre, să măsurăm noianul nevoițelor tale, Cuvioase? Sau cum vom povesti umilința sufletului, zdrobirea inimii și lepădarea de sine, prin care ai dobândit de la Dumnezeu proslăvirea și a sufletului și a trupului tău?

Și acum..., a **Născătoarei**:

Tămăduiește, Preacurată, neputințele noastre, învrednicindu-le cercetării Fiului tău și Dumnezeului nostru, dându-ne sănătate prin rugăciunile Cuviosului tău.

Cântarea a 5-a

Omorârea cea din fiecare zi a poftelor, topirea trupului, supunerea celui rău către cel bun, suirea privirii tale către cele mai înalte, ți-au umplut inima de veselie duhovnicească; de care învrednicește-ne să ne împărtășim și noi, prin rugăciunile tale.

Cunoștința de Dumnezeu, pe cât este de cuprins firii omenești, și strălucirea faptelor bune urmând, ai câștigat sfințenia sufletului și nestrăicaciunea trupului după moarte.

Slavă...

Vrând Dumnezeu să proslăvească pe robul Său și pe pământ, precum l-a proslăvit în cer, a dăruit sfintelor lui moaște

darul nestrucăciunii și al săvârșirii minunilor.

Și acum..., a **Născătoarei:**

Celor care zac în patul neputinței și al durerilor, ajută-le Fecioară ca o Născătoare de Dumnezeu, pentru rugăciunile Cuviosului tău.

Cântarea a 6-a

Împuternicire de la Dumnezeu luând, Sfinte Dimitrie, mulțimea vrăjmașilor demoni o alungă, tămăduind de asuprelile lor pe toți care aleargă la sicriul moaștelor tale, cu credință.

Precum s-a izbăvit din moarte și din slăbănogire episcopul Ioanichie lângă racla moaștelor tale, Sfinte, așa și pe noi, cei ce suntem slăbănogiți de neputin-

țele cele sufletești și trupești,
vindecă-ne, Cuvioase, prin rugă-
ciunile tale către Dumnezeu.

Slavă...

Pe tine, fericite Părinte, te-am
dobândit, cu vrerea lui Dum-
nezeu, apărător și ocrotitor al
patriei noastre în vremea năvă-
lirii vrăjmașilor; deci, și acum
de toată asupra o păzește
nevătămată.

Și acum..., **a Născătoarei:**

În multe neputințe și slă-
bănogiri fiind căzuți, Fecioară,
nu avem nădejde de mântuire,
ci tu, ceea ce ai născut pe
Mântuitorul lumii și Tămădui-
torul bolilor, pentru rugăciunile
Cuviosului Dimitrie, ridică-ne
din slăbiciunea a toată nepu-
tința.

Apoi se cântă stihirile:

Mântuiește din nevoi și din neazuri pe fiii tăi, Sfinte, prin rugăciunile tale, ca unul ce ai îndrăznire către Cel întru tot puternic, Cuvioase.

Caută cu ochi binevoitori spre noi, Fericite Părinte, și vezi neazul minții, întru care suntem învăluiți, și te roagă să se vindece durerea sufletelor noastre.

Preotul zice ectenia mică și ectenisul: Că Tu ești Împăratul păcii...
Apoi se cântă:

Condacul
glasul al 2-lea:

Cel ce ești floare duhovnicească neveștejită a Bisericii noastre și rugător neîncetat către Făcătorul de bine, ia aminte la nevrednicile noastre cereri și sârguiește,

ca un bun părinte, spre ajutorul nostru, care cu credință năzuim către Dumnezeu, prin tine. Deci, ca unul care ai îndrăznire către Domnul, roagă-te, ca să mântuiască sufletele noastre.

Prochimen

glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă?

Apoi: Înțelepciune drepti... Din Sfânta Evanghelie de la Luca citire (*Luca 6, 17-23, a se vedea la Liturgia din 6 decembrie*).

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Dimitrie, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Stihira
glasul al 6-lea:

O, Cuvioase Părinte, cine va putea spune după cuviință mulțimea ostenețelor, a durerilor și a nevoițelor tale celor mari? Ci, cu rugăciunile tale către Dumnezeu, cele bine primite prin darul sfânt, mijlocește nouă ca să ne învrednicim a trece lesne viforul nevoilor care se ridică asupra noastră; și, lăudând ajutorul tău, să câștigăm îndrăznire în ceasurile de primejdie ale

acestei vieți, dimpreună cu nădejdea moștenirii vieții de veci.

Preotul zice rugăciunea: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău..., **la care strana răspunde:** Doamne, miluiește (de 12 ori). **Preotul:** Cu mila și cu îndurărilor... **Apoi se continuă canonul:**

Cântarea a 7-a

Când a binevoit Dumnezeu să te dăruiască nouă, Sfinte, ca să risipești noianul nevoilor, atunci flacăra războiului s-a potolit și boala ciumei a încetat, iar noi toți folositor te-am dobândit, spre lauda Dumnezeului părinților noștri.

Cu toiagul cel duhovnicesc al îmbunătățitei tale vieți, ca pe niște lupi răpitori ai izgonit

patimile ce se încuibează în slăbiciunea firii omenești; deci și acum, prin rugăciunile tale, izgonește de la noi toată supărarea și necazul, ca să strigăm Celui Preaînalt: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Frumusețile cele de jos urând, le-ai defăimat, și Păstorului Celui Mare urmând cu sărăcia, te-ai bucurat în lipsuri și nevoi, cu dragoste slujind Celui Căruia cântăm: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., a **Născătoarei**:

De neputințe trupești și de păcate sufletești, pe cei ce vin cu dragoste către racla moaștelor Cuviosului tău, învrednicește-i să se tămăduiască, Născătoare

de Dumnezeu, care ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeuul părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Luând aminte noi, credincioșii, la minunile săvârșite de Dumnezeu prin tine, plăcutul Său, și cugetând la razele strălucirii cu care ești împodobit, trimite-ne nouă raza duhovnicească a mângâierii sufletești.

Pururea roagă-L pe Iubitorul de oameni pentru cei robiți de patimi cumplite și îi izbăvește, prin sfânta ta solire.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Neîntinată sălășluire aflat-au întru tine, Dimitrie Sfinte, Părintele și Fiul și Sfântul Duh – Treimea.

Și acum..., a Născătoarei:

Prin tine fiind izbăviți de multe nevoi, Fecioară, prin rugăciunile Cuviosului tău, pe tine te și mărturisim Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 9-a

Prin rugăciuni nesfârșite îmblânzind pe Dumnezeu, întunecatul nor al nevoilor și al întristării noastre risipește-l, Cuvioase, cel ce stai plin de veselie și de mângâiere, în cămara cea de taină a Împăratului tuturor.

Ca pe o comoară înțelegătoare, ascunsă, Dumnezeu te-a descoperit nouă, Dimitrie, că nu se cădea ca fapta bună și proslăvirea ta să se tăinuiască în pârâu și să se acopere. Pentru aceasta, ca

pe un sfeșnic de lumină purtător,
Stăpânul a toate te-a dăruit nouă.

Slavă...

Doctor iscusit și lesne vindecător al celor neputincioși, pe tine, Părinte, te-a dăruit Hristos nouă românilor, și învățător celor nepricepuți și săracilor ajutător.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Stăpână, Maica Izbăvitorului, risipește întunericul cel greu al necazurilor și al strâmtorărilor de la cei ce cu credință te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat... **și stihirile:**

Veniți, credincioșilor, să lăudăm viața cea după Dumnezeu a Sfântului Cuvios Dimitrie, prin

care neîncetat Făcătorul a toate
Se arată minunat și preaslăvit.

Lăudăm cu bună credință pe
Cuviosul Dimitrie, visteria cea
neîmputănată a minunilor Dom-
nului, pe lauda preoților și cri-
nul cel pururea înflorit și neveș-
tejit al Țării Românești.

Sfinte Dimitrie, izbăvește-ne
pe noi toți, care cu evlavie îți
aducem aceste cântări de laudă,
de cerere și de mulțumire.

Cântăm toți, după cum se
cade, cântări lui Dumnezeu,
Celui minunat întru Sfinții Săi,
Care ne-au dat nouă pe acel ales
al Său, ca împreună cu toți
Sfinții să se roage pentru noi.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Prea-
sfântă Treime..., Tatăl nostru...
Ecfonisul: Că a Ta este împărăția...
După aceea cântăm:

Troparul Cuviosului
glasul al 8-lea:

Întru tine, Părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că, luând Crucea, ai urmat lui Hristos și, lucrând, ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Părinte Dimitrie, duhul tău.

Slavă..., Și acum...,
al Născătoarei-Învierii,
același glas:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat și Învierea o ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei pe care i-ai zidit cu mâna Ta; arată

iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Preotul rostește ectenia la care se pomenesc cei pentru care se face paraclisul, apoi apolisul.

În lipsa preotului, credinciosul încheie, rostind:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

Intrarea Miron Cristea nr. 6; 040162, București

Telefon: 021 335 21 29; Fax: 021 300 05 53

e-mail: magazin@editurapatriarhiei.ro;

tipografia@patriarhia.ro

web: www.editurapatriarhiei.ro

